

اخبار کارگری

تجمع نیروهای شاغل در منطقه ویژه پتروشیمی

روز یکشنبه (یازدهم مهر) جمعی از نیروهای شاغل در منطقه ویژه پتروشیمی در بندر امام و شرکت‌های زیرمجموعه هلدینگ خلیج فارس در اعتراض به تبعیض مزدی و حقوقی دست به تجمع صنفی زدند. به گزارش ایلنا، «محمد صالحی پور باورصاد» دبیر اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی بندرامام و ماهشهر در این باره گفت: «مطالبه اصلی، بحث تبدیل وضعیت نیروهای کاری است که در مشاغلی با ماهیت مستمر، قرارداد موقت و پیمانکاری دارند. این نیروها براساس قانون خواستار عقد قرارداد مستقیم با شرکت‌ها هستند. در چنین مشاغلی نباید پیمانکاران حضور داشته باشند. این فعال کارگری ادامه داد: ماده ۳۸ قانون کار و ماده ۲۷ قانون منطقه ویژه اقتصادی، هر دو بر ضرورت اجرای قانون کار یکسان - مزد یکسان تاکید دارند. رفع تبعیض و دریافت حقوق برابر برای کار برابر در یک کارگاه، یک الزم قانونی است که متاسفانه رعایت نمی‌شود. کارگران پیمانکاری منطقه ویژه پتروشیمی می‌گویند باید برابر با رسمی‌ها حقوق بگیریم چون کارمان یکی است و کارگاه ثابت است. صالحی پور باورصاد گفت: کارگران هم از وزیر نفت و هم از وزیر کار می‌خواهند که قانون اجرا شود. وزارت نفت اختیار ۴۰ درصد سهام عدالت در هلدینگ خلیج فارس و ۲۰ درصد سهام بازنشتگان نفت است و بنابراین تصمیم گیرنده اصلی در شرکت‌های زیرمجموعه این وزارتخانه است. کارگران از وزیر نفت می‌خواهند که بحث تبدیل وضعیت نیروها را با جدیت دنبال کنند. از سوی دیگر، از وزیر کار به عنوان متولی اجرای قوانین روابط کار درخواست دارند به قانون عمل کرده و تبعیض را از میان بردارد. در عین حال، مدیران هلدینگ نیز در قبال کارگران مسئولیت اساسی دارند.

■ ■ ■

کارگران شهرداری لالی خواستار روشن شدن وضعیت معوقات خود شدند

تعدادی از کارگران شهرداری لالی از عدم پرداخت ۱۰ ماهه مزد خود خبر دادند و گفتند: علاوه بر حقوق، حدود ۷ ماه حق بیمه مابه تامین اجتماعی پرداخت نشده است. به گزارش ایلنا و به گفته کارگران، به‌رغم پیگیری‌های مکرر کارگران برای دریافت حقوق، مسئولان شهری پاسخ قانع‌کننده‌ای به درخواست‌های کارگران نمی‌دهند. این کارگران که در بخش‌های خدمات و فضای سبز کار می‌کنند، گفتند: در شرایط سخت کار می‌کنیم اما از دستمزد خبری نیست. بیشتر همکاران، مدت‌هاست که نمی‌توانند نیازهای ضروری خانواده‌هایشان را تامین کنند و انتظار داریم شهرداری هر ماه حداقل بخشی از مطالباتمان را بپردازد. طبق اظهارات این کارگران، از حدود ۱۰ روز پیش کارگران واحد نظیف و حمل زباله از جمع‌آوری زباله‌های برخی مناطق شهر خودداری کردند. به گفته این عده، بخش دیگری از نگرانی آنها نداشتن امنیت شغلی به سبب قراردادهای کوتاه‌مدت است که کارفرماها به هر بهانه‌ای اقدام به اخراج یا تعدیل نیروی کار خود می‌کنند. «رستم قاسمی» عضو شورای شهر لالی، با تاکید مشکلات کارگران شهرداری لالی گفت: مشکلات امروز شهرداری حاصل انباشت مشکلات یک دوره ۱۰ ساله است. این شهرداری نه تنها در تامین حقوق بلکه برای ساماندهی تجهیزات موتوری و ماشین آلات فرسوده نیز با مشکل مالی مواجه است.

■ ■ ■

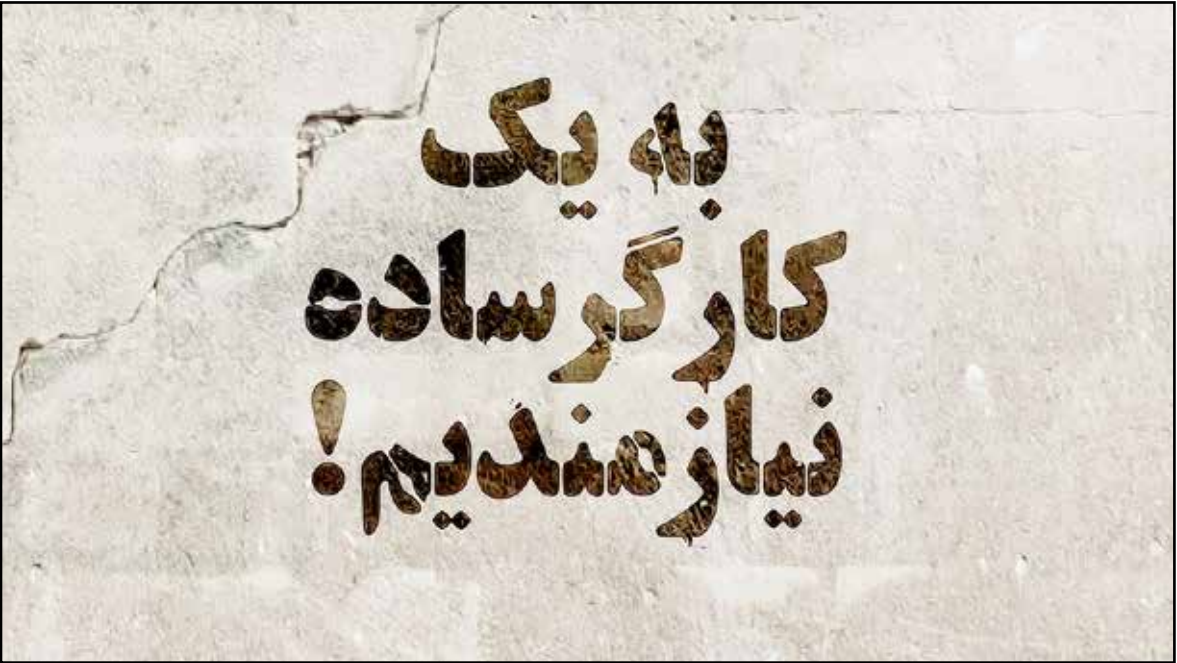
یک نماینده مجلس خبر داد:

آمار غیر واقعی اشتغال در همدان

نماینده همدان و فامنین در مجلس با اشاره به اینکه ضعف نظارت در همدان به علت بی‌مدیریتی است، بیان کرد: آمار اشتغال در همدان غیر واقعی است و مسئولان باید برای ارائه آمار بی‌اساس پاسخگو باشند. به گزارش ایسنا، احمد حسین فلاچی در نشست جمعی از فعالان فرهنگی و اجتماعی شهر همدان اظهار کرد: نبود آمار دقیق و ارائه آمار اشتباه از قبیل آمار اشتغال موجب کاهش بودجه استان شده است.

وقتی دستمزدها کفاف هزینه‌های زندگی را نمی‌دهد

کار هست، اما کارگر نیست!

اتاق بازرگانی اراک نیز با تأیید وضعیت پیش آمده در ساره گفت: «از اوایل سال ۹۹ تقاضا برای نیروی کار بالا رفته اما ما با کمبود نیروی کار مواجه هستیم». «علی علیرضایی»، عضو هیأت‌مدیره فترسازی خاور و مدیرعامل کیمیا فولاد آرانیز در تشریح این وضعیت می‌گوید: «نیروی کار نیست و مایه شدت به دنبال نیرو هستیم. نیروی کار یسا به تهران مهاجرت کرده و آنهایی هم که مانده‌اند معمولاً کارگری نمی‌کنند. به همین دلیل مجبور شده‌ایم برای جذب نیرو فراخوان بدهیم که از کل ایران هر کسی بایدهامی پذیریم».

او می‌افزاید: «یکی از مشکلات ما این است که کارگر در کارخانه آموزش می‌بیند اما بعد از مدتی کار را رها می‌کند و اگر جایی دویست تومان بیشتر پیشنهاد بدهد، انجامی‌رود».

کارفرمایان به پرداخت حقوق بیشتر هر رضایت داده‌اند وضعیت پیش آمده معلول چیست؟ آیا حقوق و مزایای کارگران شهرک صنعتی ساره پایین‌تر از حقوق وزارت کار است؟ رضوانی در پاسخ به این سوال می‌گوید: «به جرأت می‌توان گفت که هیچ واحدی کمتر از پایه حقوق تعیین شده به کارگران پرداخت نمی‌کند و حتی به‌خاطر کمبود نیروی کار اکثر واحدها مبالغی را می‌پردازند که از پایه اداره کار نیز بیشتر است. در حال حاضر بسیاری از این کارخانه‌ها به پرسنل خود پاداش تولید هم می‌دهند».

البته رضوانی پاسخ دیگری می‌دهد و معتقد است: «بعد از تحریم‌ها برخی از واحدها توانستند چابک عمل کنند، شکوفا شوند و افزایش تولید داشته باشند. افزایش تولید باعث کاهش درصد بیکاران شده است و به همین دلیل اکثر واحدها برای توسعه با کمبود نیرو مواجه هستند».

علیرضایی نیز در این خصوص می‌گوید: «ما هم حقوق و مزایا را طبقه‌بندی مشاغل را اجرا کرده‌ایم، طوری که هر فرد بسته به شایستگی و سابقه و مدرک تحصیلی حقوق متناسب دریافت می‌کند. اضافه‌کار، بیمه تامین اجتماعی و بیمه تکمیلی همه اینها را پرداخت می‌کنیم و به مناسبت‌های مختلف کمک‌های غیر نقدی و معیشتی هم داریم».

کاهش در صد بیکاران یا عدم تمایل به کار در کارخانه؟ آن‌طور که معلوم است، کارفرمایان نه تنها حقوق و مزایا را پرداخت می‌کنند بلکه حاضرند تسهیلاتی بیشتر بپردازند تا مشکل کمبود نیروی خود را رفع کنند اما مشکل کجاست؟ میرزایی می‌گوید: «مشکلات معیشتی باعث شده کارگران تمایل زیادی به کار در کارخانه نداشته باشند. زندگی آنها با حداقل حقوق نمی‌چرخد بنابراین مجبورند به کارهای آزاد و دل‌آوی خود بیاورند تا از پس هزینه‌های زندگی خود بربیایند».

البته رضوانی پاسخ دیگری می‌دهد و معتقد است: «بعد از تحریم‌ها برخی از واحدها توانستند چابک عمل کنند، شکوفا شوند و افزایش تولید داشته باشند. افزایش تولید باعث کاهش درصد بیکاران شده است و به همین دلیل اکثر واحدها برای توسعه با کمبود نیرو مواجه هستند».

فکر می‌کنند کار در کارخانه برای آنها توجیه اقتصادی ندارد».

به گفته برخی از اقتصاددانان، دستمزدهای پایین، انگیزه کار را از کارگران به‌خصوص کارگران ماهر گرفته و آنها را به سمت کارهای غیرتولیدی و بعضاً دلال‌مایانه کشانده است. خط فقر امروزه چیزی حدود ۱۱ میلیون تومان است و حداقل دستمزد به همراه مزایای آن ۴ میلیون تومان است بنابراین واضح است که کارگران برای چرخاندن چرخ زندگی خود به سمتی می‌روند که در دسر کمتر و پول بیشتری داشته باشند. آنها کار آزاد و کم‌در دسر تر را به کار در هیاهوی کارخانه و در مجاورت دستگاه‌های پرس‌وصدا ترجیح می‌دهند، از این‌روست که کارفرمایان ماه‌ها در جست‌وجوی کارگرد تا چرخ تولید را بگردانند و در مقابل کارگران به دنبال کاری هستند تا از پس حداقل‌های زندگی برآیند. آنها نیز می‌خواهند چرخ زندگی خود را بچرخانند و احتمالاً کار در کارخانه چنین آورده‌ای برایشان ندارد چرا که به گفته کارشناسان حداقل دستمزد، تنها ۳۵ درصد از هزینه‌های زندگی را پوشش می‌دهد و تنها ۱۰ روز از ماه را کفاف می‌دهد.

میزایی در مورد گرایش کارگران به کارهای غیرمولد می‌گوید: «قبلاً کارفرما، کارگران را گلچین می‌کرد و مثلاً می‌گفت من کارگر فنی و مدل بالا و لیسانسه می‌خواهم. این موضوع باعث شد افرادی که مالک‌های لازم را نداشتند به سمت کارهای آزاد بروند. مثلاً طرف‌نشین خرید و با ماشین کار می‌کند یا جایی بساط کرده و اتفاقاً درآمدش بیشتر از کارگر کارخانه است. برای همین اونیز دیگر به کار در کارخانه رضایت نمی‌دهد».

گذران زندگی با مقرری بیمه بیکاری و شغل دوم رضوانی در ادامه از تمایل کارگران برای اخراج از کارخانه و گرفتن بیمه بیکاری می‌گوید: «به‌رغم اینکه درخواست برای نیروی کار بالاست اما برخی از کارگران به عمد شرایطی را فراهم می‌کنند که کارفرما آنها را اخراج کند تا بیمه بیکاری بگیرند و بعد در کنار پولی که از بیمه می‌گیرند به مشاغل دیگری مثل کار در اسنپ روی می‌آورند».

میرزایی در تشریح این وضعیت و تمایل کارگران برای خروج از کارخانه علاوه بر تاکید بر مشکل معیشتی کارگران و تاکید بر اینکه حداقل حقوق کفاف هزینه‌های سنگین زندگی را نمی‌دهد، می‌گوید: «ما ۲۰ سال است که در مورد قراردادهای موقت هشدار داده‌ایم. این قراردادها شمشیری است

قراردادهای موقت

وابستگی و تعصب کارگران به محیط کارشان را از بین برده است. کارگران امروز مثل کارگران روزمزد شده‌اند و نتیجه این می‌شود که به راحتی کار را ترک می‌کنند

که گردن کارگران را زده و زندگی آنها را نابود کرده است. امروز روی دیگر این شمشیر هم تیز شده و و این شمشیر دولبه نه تنها گردن کارگران که دست کارفرمایان را هم می‌برد». وی گفت: «قراردادهای موقت وابستگی و تعصب کارگران به محیط کارشان را از بین برده است. وقتی کارفرما آخر هر ماه یا در پایان سال با کارگر تسویه حساب کامل می‌کند و سال به سال سنوات او را پرداخت می‌کند و سال بعد دوباره با او قرارداد جدید می‌بندد، کارگر هیچ وابستگی و تعهدی به محیط کارش احساس نمی‌کند. کارگران امروز مثل کارگران روزمزد شده‌اند و نتیجه این می‌شود که به راحتی کار را ترک می‌کنند و اگر کارخانه دیگری کار راحت‌تر و پول بیشتری بدهد، به آنجا می‌روند».

دبیر خانه کارگر ساوه می‌گوید: «تعطیلی تعاونی‌های مصرف و مسکن کارخانه‌ها که کارگران به نوعی به آنجا وابستگی و حساب و کتابی داشتند، دیگر انگیزه‌ای برای کارگران نگذاشته است و آنها را به راحتی کار خود را ترک می‌کنند».

شنادر خلاف جهت آب

با وجود حاکم بودن شرایط فعلی، عده‌ای اما همچنان بر کاهش دستمزد و رفتن به سمت دستمزدهای توافقی تاکید می‌کنند؛ آنهایی که معتقدند با اصلاح قانون کار و کم کردن هر چه بیشتر مفاد حمایتی این قانون از کارگران، می‌توانند تولید را افزایش و موجب اشتغال هر چه بیشتر جوانان شوند. در نهایت کارگران نه‌امنیت شغلی دارند و نه حداقل حقوقی که با آن نیازهای اساسی خود را تامین کنند. پس طبیعی ست که آنها به سمت مشاغلی بروند که عایدی بیشتری برایشان داشته باشد اگر چه مورد سواور امنی توان به کل کشور تعمیم داد و بسیاری از افراد هنوز هم به گرفتن همان حداقل حقوق وزارت کار رضایت می‌دهند، اما به نظر می‌رسد مورد سواه نمونه بسیار خوبی برای نقض حرف کسانی باشد که معتقدند با کاستن از دستمزد کارگران می‌توان چرخ تولید این مملکت را گرداند و امکان بیشتری برای اشتغال جوانان فراهم کرد.

مجازی ایجاد شده که قوانین موجود کار و تامین اجتماعی پاسخگوی نیازهای آن نیست. روابط بین کارفرما و نیروی کار شفاف نیست. کارگر و کارفرما به جای اینکه همکار باشند در این قانون مقابل هم قرار گرفته‌اند. بنابراین باید قانون کار اصلاح شود. وی تأکید کرد قانون کار فعلی نه‌قانون کارفرما نه‌قانون حمایت از کار است و روابط را به گونه‌ای تعریف کرده که یک طرف یعنی کارگر مقابل طرف دیگر یعنی کارفرماست در حالی که این دویابد در همکاری باهم باشند. آهنی هادر پایان گفت: باید بستری برای تولید صنعتی فراهم کنیم و آدم‌های مدیر و قوی و توانمند را در رأس کارهای تولیدی بگذاریم تا تولید داخل رونق گیرد.

بازپرداخت این وام سه ساله خواهد بود و رقمی که امسال برای کل وام بازنشتگان در سطح کشور پیش‌بینی شده است ۲ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان است که نسبت به سال گذشته ۴۰۰ میلیارد تومان افزایش یافته است.

قرض الحسنه هفت میلیون تومانی دریافت کنند، گفت: سهم بازنشتگان شهر تهران ۴۲ هزار نفر بازنشسته در نظر گرفته شده که از این میزان تا به امروز ۲۱ هزار نفر بازنشسته وام هفت میلیون تومانی خود را دریافت کرده‌اند. دهقان کیا گفت:

پرداختی به عنوان وام قرض الحسنه به بازنشتگان ۵ میلیون تومان در نظر گرفته شده بود که این مبلغ امسال به هفت میلیون تومان افزایش یافته است. وی با اشاره به اینکه امسال قرار است ۴۰۰ هزار نفر بازنشسته در کل کشور وام

پرداخت وام ۷ میلیونی به ۲۱ هزار بازنشسته

رئیس کانون بازنشتگان و مستمری‌گیران تامین اجتماعی تهران، از پرداخت وام ۷ میلیون تومانی به ۲۱ هزار